

Sygn. akt I CZ 70/11

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

SSA Marek Machnij

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Ministra Pracy i Polityki Społecznej
przeciwko Stowarzyszeniu Szkoła „B.” - Centrum Integracji Społecznej z siedzibą
w P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 września 2011 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie

Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 kwietnia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego Stowarzyszenia Szkoła „B.” -Centrum Integracji Społecznej w P. od postanowienia tego Sądu z dnia 7 marca 2011 r. Przedmiotem zaskarżenia jest postanowienie, którym Sąd drugiej instancji oddalił zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu pierwszej instancji, orzekające o kosztach postępowania, zawarte w wyroku tego Sądu z dnia 15 lipca 2010 r. oraz nie obciążył skarżącego kosztami postępowania zażaleniowego. Skarga kasacyjna skierowana do tego postanowienia jako niedopuszczalna została odrzucona.

Pozwany w zażaleniu domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, zarzucając że orzeczenie to ma charakter kasacyjny, ponieważ jest ostatecznym rozstrzygnięciem w sprawie. Nietrafne jest natomiast stanowisko Sądu Apelacyjnego, uznające skargę kasacyjną za niedopuszczalną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem prawnym służącym, stosownie do art. 398¹ § 1 k.p.c., od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Przepis ten określa substrat zaskarżenia skargą kasacyjną oraz ograniczenie dopuszczalności kontroli kasacyjnej ze względu na rodzaj wydanego orzeczenia. W odniesieniu do postanowień wydawanych w postępowaniu procesowym, przewiduje zatem możliwość zaskarżenia tylko dwóch wymienionych ich rodzajów. Nie należy do nich postanowienie orzekające o kosztach procesu, wydane przez sąd drugiej instancji w następstwie rozpoznania zażalenia na postanowienie orzekające o kosztach procesu, zawarte w wyroku sądu pierwszej instancji. Nie ma znaczenia, że kwestionowane postanowienie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w przedmiocie orzekania o kosztach procesu związanych z postępowaniem przed sądem pierwszej instancji, skoro nie należy do postanowień wymienionych w powołanym przepisie. Nie stanowi ono orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie poddanej pod osąd, ponieważ dotyczy rozstrzygnięcia w pewnym jedynie

fragmencie sprawy. Tego rodzaju postanowienie wydane przez sąd pierwszej instancji podlega zaskarżeniu zażaleniem, jeżeli strona nie składa środka zaskarżenia co do istoty sprawy (art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c.). Nie została przewidziana możliwość zaskarżenia postanowienia sądu drugiej instancji wydanego w następstwie rozpoznania zażalenia na to postanowienie (art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Wynika stąd, że zaskarżenie postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 7 marca 2011 r. jest niedopuszczalne co do zasady skargą kasacyjną, jak i zażaleniem.

Z powyższych względów pozbawione uzasadnionych podstaw zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.